

Tavčarjevih povesti je izšel II. zvezek, obsegajoč sledeče novele, novelete in črtice: I. Otok in struga. — II. V Karlovcu. — III. Valovi življenja. — IV. In vendar. — V. Tat. — VI. Gospod Ciril. — VII. Čez osem let. — VIII. Soror Pia. — Ker je tudi s tem zvezkom završen šele en del mnogobrojnih leposlovnih proizvodov Tavčarjevih, tudi še sedaj ne objavimo obširnejše študije, ki bo umestna stoprav ondaj, kadar izidejo vsa glavna pripovedna dela Tavčarjeva. Toda že sedaj moramo opozoriti naše čitatelje na lepi essay, ki ga je o njih objavil »Slovenski Narod« v štev. z dne 21. in 22. m. m. pod naslovom »Romantična srca«, in v katerem je vrlo plastično in resnično označeno bistvo Tavčarjeve muze. Rodoljubnemu, izobraženemu našemu ženstvu pa ne vemo priporočati primernejšega čtiva, nego so Tavčarjeve povesti.

Še enkrat Bezenškova »Bolgarija in Srbija«. Naši čitatelji sami dobro vedo, da niso prazne besede, ki smo jih o neki priliki izjavili, da polemike načeloma ne bomo gojili. Vendar si to pot ne moremo kaj, da ne bi najodločneje obsodili zlovoljne ocene, ki jo je posvetil dičnemu delu Bezenškovemu v 23. štev. lanskega letnika »Dom in sveta« g. A. Fekonja. Le-temu ocenjevalcu v celém delu Bezenškovem ni nič prav, tako da se nam zdi kakor človek, ki ga vse boli. Nikakor nas ni volja zavračati premnogih očitkov in popravkov, ki jih g. Fekonja podaje na rečenem mestu na str. 733.—735. — G. Bezenšek jim bode vedel že sam odgovoriti ali pa tudi ne odgovoriti, in takisto jih bode častita družba sama uvaževala, ali pa tudi ne; toda nekega Fekonjevega očitjanja ne moremo dovolj visoko pribiti. Konstatujoč, da je vsekakor za nas Slovence Srbija bolj »posebno zanimiva« že zato, ker je »bliže srajca nego suknja«, in da nam je Srbija bližja po zemljepisni legi, srbski jezik razumljivejši od bolgarskega in mnogo Srbov biva tudi v avstrijsko-ogrski monarhiji, zahteva g. A. Fekonja z resnim obrazom, da bi bilo naravno, da se opišejo Slovencem najpreje Srbi in zatem šele Bolgari. Tu pač lahko pomagamo g. Fekonji z ravno tako preprostim kakor uspešnim nasvetom: mnogo grajano knjigo družbe sv. Mohorja naj razdeli na dvoje (med 132. in 133. stranjo), prestavi oba dela, Srbijo pred Bolgarije, in naj si ju tako da vezati. — Toda šalo na stran! Poznali smo doslej g. Fekonjo kot marljivega, dasi bolj analistovskega ali kronistovskega, nego pragmatičnega slovstvenika; naj vztraja pri tem poslu, in ondaj izvrši še marsikatero zaslužno delo — kritikovanja pa naj se okani tudi v bodoče, to mu resno svetujemo.

Ročni kažipot po Goriškem, Trstu in Istri za 1898. Uredil Josip Krimpotič. IV. letnik. Cena 40 kr. Trdo vezan 60 kr. (s pošto 5 kr. več). V Gorici. Tiskala in založila »Goriška tiskarna« A. Gabršček. 1897. Prav lična je ta knjižica, in dokler smo razkosani na toliko dežel in deželic, so taki specialni kažipoti potrebni našim rojakom v posameznih kronovinah. — Poleg 99 strani stvarnih podatkov in mnogo praznih listov za beležke obsega »Ročni kažipot« tudi še obilico oglasov narodnih in pa Slovencem nesovražnih tvrdk; ta zaznamek bo izvrstno služil zavednim Goričanom, ki se v svojem trudapolnem, mučnem političnem in gospodarskem boju ravnaajo po načelu »Svoji k svojim«.

Ilustrovani narodni koledar. Leto X. 1898. Uredil in izdal Dragotin Hribar. Str. 142. Navdušeno pisani vvodni članek je posvečen »petdesetletnemu jubileju vladarstva našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I.« Zabavni del letos ni tako raznovrsten, kakor druga leta; leposlovnega spisa sploh ni. Životo-